

Duminica a III-a din Advent

Lecturi: 1 Tesaloniceni 5,16 -24, Ioan 1,6-8,19-28

« **Bucurați-vă întotdeauna! Credincios este cel care vă cheamă.** »

Meditație vincentiană

Scrisoarea sfântului Paul către Tesaloniceni din această duminică merită să fie citită de mai multe ori deoarece ea rezumă ceea ce putem numi ”manualul vieții de sfințenie”. Să vedem împreună ce ne spune.

« Bucurați-vă întotdeauna! Rugați-vă fără încetare! Mulțumiți pentru toate, căci aceasta este voința lui Dumnezeu în Cristos Isus cu privire la voi! Nu stingeți Duhul! Nu disprețuiți profețiile, dar cercetați toate: păstrați ceea ce este bun! Fiți departe de orice fel de rău! Însuși Dumnezeul păcii să vă sfințească în mod desăvârșit și ființa voastră întreagă: duhul, sufletul și trupul, să se păstreze fără prihană pentru venirea Domnului nostru Isus Cristos. Credincios este cel care vă cheamă. El va și înfăptui »

Conform acestui ”manual al vieții de sfințenie” ar fi interesant să definim mai întâi ce NU ESTE sfințenia pentru a putea apoi înțelege mai bine ce este sfințenia.

A fi sfânt nu înseamnă să fim triști văzând ceea ce se întâmplă în lume. Dimpotrivă, dacă omul sfânt înțelege adevărul absolut revelat de Dumnezeu poate să fie liber față de lume chiar dacă trăiește în lume. Libertatea atrage după sine bucuria. În enciclica Bucuria Evanghelia papa Francisc a explicat ce este bucuria. A fi bucuros înseamnă să avem o viziune pozitivă asupra vieții și a lumii în care trăim. Dacă suntem convinși că Dumnezeu este stăpânul vieții noastre tot ce se întâmplă este lucrarea lui, așadar totul este bun. Pentru un vincentian aceasta se vede în modul în care vizitează Săracii, relaționează cu prietenii din Conferință sau din Consiliu, își privește familia, colegii de muncă și cunoștințele. Tinerețea din cadrul SSVP nu se arată prin vârsta membrilor, ci prin jovialitatea sau bucuria cu care abordăm lucrurile zi de zi.

A fi sfânt nu înseamnă să ne lăsăm târați de era numerică fără să mai avem timp pentru meditație și rugăciune. Dimpotrivă, trebuie să luăm hotărâri solide în ceea ce privește petrecerea timpului și să consacram zilnic câteva minute ca să vorbim cu Dumnezeu, să citim Evanghelia, să analizăm voința lui Dumnezeu în viața noastră, așa cum o facem acum cu această meditație. Era numerică nu ne lasă timp de nimic care să aibă legătură cu dezvoltarea spirituală. Trebuie să fim în permanentă conexiune la un ”telefon inteligent” să trimitem și să primim mesaje în fiecare moment. Nu mai dormim cu o carte de rugăciuni pe noptieră ci cu un smartphone. Nu mai putem să ascultăm predica părintelui de opt minute pentru că suntem nerăbdători să vedem mesajele. Sfântul Vincentiu se ruga ore întregi, deși era un misionar creativ și neobosit în slujirea celorlalți. Așa cum am spus mai devreme, sfințenia nu se reduce doar la relația cu ceilalți, ea se bazează mai ales pe relația intimă cu Dumnezeu, de ascultare și cerere, de meditație și planificare a activității, de lectură și înțelegere a evenimentelor din viața noastră. « Nu stingeți Duhul ! »

A fi sfânt nu înseamnă să fim eliberați de tot ce este rău. Dimpotrivă, mai mulți sfinți, cei mai cunoscuți din istorie au avut o ”convertire în convertire” (sfântul Vincentiu, sfântul Augustin) și au avut parte de ”nopti întunecate” de îndoială sau ispite sfânta Teresa de Calcutta, sfântul

Ioan al Crucii). Diavolul nu este un personaj fictiv, el există ca să ne ispitească și să ne facă rău. Sfântul Paul ne spune că un sfânt trebuie să identifice răul care se prezintă fie sub formă de ispită, fie în lucrările celorlalți, și să se îndepărteze de el, încercând să-l înlocuiască ”păstrând ceea ce este bun”. Dacă suntem ispitiți prin lenea ce ne împiedică să slujim săracii, trebuie să o recunoaștem și nu să ne facem că nu știm, recunoscând răul din noi trebuie să luptăm contra lui. Dacă fratele vinčențian ne face rău, nu trebuie să-l luăm în seamă, dar pe el trebuie să-l considerăm mereu ca pe fratele nostru, care , la fel ca noi, caută drumul spre sfințenie și se poate înșela. Să mergem spre el, să-i vorbim și să-i întoarcem răul cu cuvinte pline de sfințenie, fără să fugim și să-l îndepărtăm din viața noastră arătând astfel că suntem înțelepți. Iertarea ne face mai mult bine decât răul pe care ni-l face alții!

Sfântul Paul termină într-un mod extraordinar spunându-ne că în aceste împrejurări nu trebuie să ne fie frică de sfințenie, pentru că Dumnezeu este credincios față de toți cei pe care i-a chemat la sfințenie și face totul ca să se arate tot ceea ce provine dintr-o viață sfântă. Ne dă tărie și înțelepciune (darurile Duhului Sfânt) ca să fim bucuroși, să căutăm rugăciunea, să înțelegem răutatea și să acționăm cu sfințenie. Nu suntem singuri, așadar nu avem de ce să ne temem ca să fim sfinți.